

Ми, як хвилі
Які не знають
Свого початку
Свого кінця, обіцяй
Коли накриє
Коли ми зникнем
Не забувати
Риси мого лица

А мама каже пізно, гуляти буде холодно
А юність, як вода крізь сито протекла
І я не пожалів, сотні помилок не вирок
Бере радість, Богом мені дана ще доба

Ще поки молоді то кохання мої ліки
Від ліків залежних тих, ніби доза моя
Також розтопилася від мого би тепла
Ми з тобою вдіті, одяг почуття

Сьогодні я знову проспала
В під'їзді дим сусідських цигарок
Замість сніданку – нотації мами
«Мам, я запізнююсь на урок!»
Я часто ненавиджу школу
Та більше за все я боюсь забуття
Бо, пізно чи рано
Всі люди стануть
Випускниками школи життя

Ми, як хвилі
Які не знають
Свого початку
Свого кінця, обіцяй
Коли накриє
Коли ми зникнем
Не забувати
Риси мого лица

А мама каже пізно, ділитися нам порівну
Наварим, адже завжди мало всім бабла
Фарби на столі, тільки с часом засихали
Бачу пори, які обдирали згаряча
Будували, відносини ми з голови це викинь
Ми самі завели туди де нас вже нема
Не дивись на знаки, всі ці знаки не для нас
Ніби хвилі берега розбивали почуття

Ми, як хвилі
Які не знають
Свого початку
Свого кінця, обіцяй
Коли накриє
Коли ми зникнем
Не забувати
Риси мого лица

Ми, як хвилі

Які не знають
Свого початку
Свого кінця, обіцяй
Коли накриє
Коли ми зникнем
Не забувати
Риси мого лица

Ми краплі в океані
Молекули в краплинах
І ми від солі п'яні плачем сіллю
Поки плинем
Крок вправо, крок уліво
Хіба це так важливо?
Коли нас спалить сонце
Я лиш впаду, як злива